

CSW als KAMPIOEN naar de eerste klasse

Het is maandag 25 mei, tweede pinksterdag. Nog altijd een beetje dronken van geluk door de gebeurtenissen van bijna 2 dagen geleden, neem ik voor de laatste keer dit seizoen plaats achter mijn toetsenbord. Het zal door de adrenaline die nog in het lijf zit niet mee gaan vallen, maar adel verplicht. Ook de laatste wedstrijd van het seizoen zal moeten worden beloond met een verslag. Het wordt een terugblik op de laatste weken dat er door mijn gemoedstoestand voor de lezer wellicht wat vreemd uit zal zien. Maar hé OK, laten we beginnen. Er was eens..... Nee, dat kan niet, het is immers geen sprookje. Of toch wel, want wat we hebben meegemaakt, heeft toch wel heel veel weg van een sprookje. Zeker de laatste weken. Ik knijp nog maar eens in mijn arm en voel de pijn. Dus ik heb het niet gedroomd.

Excuses, het wordt nu rommelig, even terug naar de feiten om de verhaallijn in woord te brengen.

Het begint allemaal zaterdag 25 april. Met een flink aantal prachtige prestaties in de kontzak reizen onze boys af naar Velsenbroek om daar, op een verijdeld maaiveld, het duel af te werken tegen de plaatselijke VSV. De wedstrijd is een draak, 2e klasse onwaardig. Maar er is maar één ding dat telt, de overwinning. En die komt er. We stappen met een foeilelijke maar uiterste nuttige 0-2 van het veld. Dat is mooi, maar het wordt nog mooier. 30km verderop in Alkmaar zijn de nummers één en twee van de ranglijst namelijk blijven steken op 1-1. “Geweldig” zul je zeggen, “what’s in it for us”. Simpel. Door deze uitslag komt CSW op pole position en heeft een mogelijke titel volledig in eigen hand. Moet er nog wel eventjes drie keer worden gewonnen. Maar hé, hebben we niet voor hetere vuren gestaan? Come on, we zijn de MF Boys van de Dijk.

We schrijven zaterdag 9 mei. De vlaggen van het jaarlijks herdenken der gesneuvelden en vieren van de bevrijding zijn achter de rug en we ontvangen het Leidse UVS op eigen terrein. De nummer vier op de ranglijst hield ons in Leiden op 1-1 dus geen reden om te denken ‘dat doen we wel even’. Het is een knoeperd van een wedstrijd. Tot twee keer toe worden onze matadores op een achterstand gezet. De spanning is enorm. Maar het beste 15-tal trekt uiteindelijk aan het langste eind. Wat wij als supporters allemaal al wel wisten wordt in dit duel nog maar eens tot in extremis bewaarheid. Het zijn de invallers die, waarvan je het hoopt, het verschil maken. En dat is, en ik denk dat ik voor velen spreek, de echte definitie van een TEAM.

En dan wordt het zaterdag 16 mei. Omdat de concurrentie geen misstap wil maken (Rotzakken, red.) blijven de parameters gelijk. Er moet opnieuw gewonnen worden. Bij Forholte uit is het echter nooit makkelijk geweest voor CSW. Daarbij komt dat de gastheren vechten tegen degradatie, dus een strijd is aanstaande. Het wordt niet de dag van onze jongens. Het is al snel 0-1 door onze topscoorder, maar daarna wordt toch weer

het scenario afgedraaid van het missen van enkele 100% kansen. HET verbeterpunt voor de toekomst. De welbekende voetbalwet treed in en na 92 minuten spel is het de thuisploeg die er met de overwinning vandoor gaat. Het wordt 2-1, en dat moet gezegd door twee fraaie goals. We landen hardhandig op aarde en zijn met nog één wedstrijd te spelen afhankelijk van het resultaat op het veld van Lugdunum, waar LFC het opneemt tegen Stormvogels.

Zaterdag 23 mei (C-Day) Het is die dag van de laatste wedstrijd en onze jongens moeten het op eigen veld opnemen tegen Jong Holland. Deze ploeg stuurde ons in de eerste speelronde na de winterstop met de staart tussen de benen terug naar Wilnis. Het werd maar liefst 4-0. Tevens is het verschil op de ranglijst voorafgaand aan het duel NUL punten. Dus we hebben een wedstrijd. De eis; zelf winnen en hopen op een voor ons positieve uitslag bij het duel LFC-Stormvogels. De sfeer rond het veld is fenomenaal. De jongste jeugd maakt met vlaggen een corridor voor de spelers als zij richting de middenstip lopen. Er zijn maar liefst twee pupillen van de week en een heuse mascotte. Koetje is zijn naam, wat tot veelvuldig geloei op het terras leidt. Als het eerste fluitsignaal van de, naar later blijkt uitstekende, scheidrechter van dienst heeft geklonken gaat het los. Nou ja, een beetje los. Het is in de eerste fase aftasten geblazen. Niet in de laatste plaats door de hoge temperatuur. Kijkend door mijn rood-blauwe bril durf ik wel te schrijven dat onze jongens beter zijn. Dat vertaald zich in de eerste helft helaas nog niet in doelpunten. Wel een tweetal serieuze reddingen van onze sluitpost. Eigenlijk is het spelbeeld een kopie van de wedstrijd in Alkmaar. Ondanks het ontbrekend van goals is er na zeven minuten wel een enorm gejuich gehoord op het terras. De reden? Stormvogels neemt via Gregory van Nieuwkoop brutaal de leiding in Leiden. Staat het dan toch in de sterren? Het kan natuurlijk nog altijd, maar dan moeten onze jongens wel zelf winnen.

Dat die boodschap duidelijk is blijkt al na zes minuten in de tweede helft. Het is een prachtig steekballetje van, de dit seizoen zo belangrijk gebleken, Berry Kramer dat Erkelly Dumas de Sa vrij voor de keeper brengt. Met rechts krult de bonkige aanvaller de bal stijlvol in de rechter (voor de doelman linker) bovenhoek. De benodigde voorsprong is bereikt. Onze jongens halen na de goal de voet niet van het gaspedaal. Jong Holland wordt vastgezet op eigen helft. De beslissend lijkende 2-0 kan dan ook niet uitblijven. Hij valt tien minuten later. Het is de aangever bij de eerste goal, Kramer die voor het doelpunt tekent. Vervolgens een vreemd fenomeen langs de lijn. Het spel is na de goal al weer even bezig als er opnieuw gejuicht wordt. Reden? Jan Koridon heeft namens Stormvogels de voorsprong in Leiden verdubbeld. Er klinkt een oorverdovend KAMPIOENEN, KAMPIOENEN, KAMPIOENEN Ole, Ole. uit de monden van de CSW supporters die er nu echt in gaan geloven. Zij zijn belangrijk gebleken voor hun vlaggenschip. Ook in die fase halverwege het seizoen waar het even iets minder ging. Altijd stonden velen van hen er om "hun" jongens aan te moedigen. Waarvan acte.

Als Supersub en afzwaaiend invaller Mick van de Loo op de voor hem zo karakteristieke wijze (power en wilskracht) de 3-0 heeft gescoord, lijkt het pleit beslecht en kan het aftellen beginnen. Dat is vanaf minuut 68 nog wel een eind. Zeker met de wetenschap dat het inclusief de stops voor de drinkpauzes nog wel een half uur kan duren tot aan het eindsignaal. Voordat het laatste fluitsignaal klinkt, maakt Jong Hollands topscoorder Jort Feijen met een geweldig - onhoudbaar- afstandsschot de 3-1. Het komt echter te laat voor de oranje-zwarten die voor de vierde keer in vijf seizoenen hun koppositie niet tot de laatste speelronden kunnen vasthouden. En dat is sneu te noemen.

Als vanuit Leiden de berichten doorkomen dat LFC op 1-2 is gekomen neemt de spanning bij spelers en supporters bijna hachelijke proporties aan. Wanneer kort daarna blijkt dat de koploper niet tot gelijkmaker is weten te komen barst het feest los. De blijdschap is enorm. Er zijn tranen zichtbaar bij meerdere spelers en hun familie. Maar heel eerlijk zijn ook jullie schrijver had het moeilijk (goed gezien hoor Anneke, red.)

Onze club is KAMPIOEN een promoveert rechtstreeks naar de eerste klasse. En dat deden onze jongens met meer speltechnische pieken dan dalen. Gooiden ze altijd een zes? Nee, zeker niet! Maar gloeiende, gloeiende wat kunnen ze als TEAM toch lekker ballen.

YOU DID IT BOYS, en ik spreek uit ervaring als ik zeg, jullie gaan zaterdag 23 mei 2026 nooit meer vergeten. We werden niet genoemd als één van de favorieten (een misvatting). We stonden geen minuut aan kop. Een zekere nummer 14 zei ooit, *“de weg ernaar toe is niet belangrijk, waar deze eindigt wel”*. Dus....

Overdenking: En als je straks oud en stram ben dan ga je veel, heel veel, tot vervelens van de luisteraars aan toe, over deze dag praten.

Geniet ervan.

P.S.: Wij wensen Mick, Sam, Teun en Wessel succes voor hun verdere carrière. Deze hebben jullie alsnog en alvast op jullie Palmares mannen.

Bedankt voor de aandacht, BOR

(#1396woordenslechts)

Het KAMPIOENSTEAM op de toppen van hun geluk

